

elroto.elpais@gmail.com

Ja són **cinc** les jornades de vaga general a França contra la reforma de les pensions, acabada per un home capaç de **deportar** gitanos mentre es fica al llit amb Carla Bruni. No hi ha incompatibilitat legal. De vagues ja se'n celebraren tres molt abans de l'**aprovació**, fa uns dies, del projecte de llei. Tot i això, Sarkozy segueix passant-se per l'arc del triomf les protestes sindicals, a fi de poder ratificar en breu, al Senat, l'endarreriment de l'edat de jubilació. A Espanya, **vergonyosament**, abans de l'aprovació de la reforma laboral no s'hi va fer cap vaga general i, com he comentat en **apunts** anteriors, la del proper dia 29 es farà tard, malament i, damunt, plourà. La setmana passada presenciàrem la primera **embranzida** de la dreta i de la seua caverna mediàtica contra l'encesa sindical de les mobilitzacions. Fins i tot arribaren a qüestionar l'existència i funció avui del sindicalisme, assotaren els **alliberats** i, com no, s'entonà la rovellada cantilena contra les subvencions que reben. És un discurs que, comprensiblement, ha fet **saó** entre aquells que hem acusat de **grocs** els sindicats dominants. Aquesta setmana hem assistit a una nova ofensiva de **neoliberals** i **socioliberals** -de la maneta en aquesta croada- en uns altres dos camps de batalla. El primer exhibia les habituals gresques preliminars a tota vaga general: que si dret al treball, que si dret a la vaga, que si serveis mínims i vaga tabulada. Un acord **històric**! No em feu riure... El segon, ahir i avui, ha estat més subreptic però, tan ben salpebrat pels mitjans, té pinta d'haver quallat formidablement; com qui parla de l'oratge, **s'ha esventat** que a França les vagues generals no aconseguiran res de res. En definitiva, que els majordoms del capital han posat en marxa una forta campanya de descrèdit contra una vaga que, en fi, ja de per si arrossega un nivell ínfim, **atonal** en diu Aliaga, de mobilització entre assalariats, autònoms i aturats. Sincerament, amb la santa reforma laboral cuinada i servida, aquest setembre no m'esperava res de l'altre món, però aquests **escarafalls** m'han reviscolat com una calamarsada autumnal en plena verema. La **decepció** que, per la seua servitud al Govern, m'han produït els sindicats, m'havia tret les ganes de fer vaga. Temps n'hi haurà de fiblar-los, però aquest desencant no assolirà que oblide quina és la gentola que a tants

treballadors ens té penjant d'una branca asclada enmig del precipici. La mateixa gentola que ara amolla gargalls contra la vaga general. Per tant, sí, servidor farà vaga.

Button

Button

«*Autumn*», per [Carla Bruni-Sarkozy](#)